ദേശീയ വിദ്യാഭ്യാസ നയം 2020ന്റെ ഭാഷാ സമീപനം

ഡോ. ഉമർ ഫാറൂഖ് ടി.കെ.

രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാംസ്കാരിക സാമ്പത്തിക സംരക്ഷണവും പ്രചാരവും ഏറ്റവും ഗൗരവമായ പരിഗണന നൽകേണ്ടത് രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യത്തിനും സമ്പദ് വ്യവസ്ഥക്കും ഏറെ പ്രാധാന്യമുള്ള ഒന്നാണെന്ന് നാഷണൽ എഡ്യൂക്കേഷൻ പോളിസി 2020 പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. സാംസ്കാരിക അവബോധവും അത് പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള ശേഷിയും കുട്ടികളിൽ വളർത്തുക എന്നുള്ളതിന് ഏറെ പരിഗണന നൽകണമെന്നും പോളിസി ആവശ്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ തനതായ സംസ്കാരത്തിന്റെ ചരിത്രവും, ഭാഷകളെയും പാരമ്പര്യത്തെയും കുറിച്ചുള്ള അറിവും ശക്തമായ ഒരു വികാരം കൊണ്ടു മാത്രമേ സാധ്യമാകൂ എന്നും പോളിസി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഭാഷകൾ കലയും സംസ്കാരവും മായി അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും വ്യത്യസ്ത ഭാഷകൾ ലോക ത്തെ നോക്കിക്കാണുന്നത് വ്യത്യസ്തമായിട്ടാണ് എന്നും ഭാഷാ ഘടനയാണ് ഒരു സ്വദേശിയുടെ അനുഭവ പരിപ്രേക്ഷ്യം തീരുമാനിക്കുന്നതെന്നും ഓരോ പ്രത്യേക സംസ്ക്കാരത്തെയും ആളുകൾ മറ്റുള്ളവരോട് ഇടപഴകുന്ന, സംസാരിക്കുന്ന ശൈലിയെ ആ ഭാഷകൾ സ്വാധീനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നും പോളിസി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ സംസ്കാരം ഭാഷകളിൽ ഉൾച്ചേർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു സംസ്കാരത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനും ഭാഷകളെ സംരക്ഷിക്കുകയും പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ദൗർഭാഗ്യകരമെന്ന് പറയട്ടെ ഇന്ത്യൻ ഭാഷകൾക്ക് അത്തരമൊരു ശ്രദ്ധയും പരിഗണനയും കിട്ടിയില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല കഴിഞ്ഞ 50 വർഷത്തിനിടെ 220 ഓളം ഭാഷകൾ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നു. യൂനെസ്കോ തന്നെ 197 ഇന്ത്യൻ ഭാഷകൾ വംശനാശം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്തരം സംസ്കാര സമ്പന്നമായ ഭാഷകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ കൂട്ടമായ ഒരു പരിശ്രമവും നടത്തിയിട്ടില്ല എന്നുള്ളത് കൊണ്ട് തന്നെ ഭരണഘടന എട്ടാം ഷെഡ്യൂളിലെ 22 ഭാഷകൾ പല അർത്ഥത്തിലും ഗുരുതരമായ ഭീഷണി നേരിടുന്നുണ്ട് എന്നും വിദ്യാഭ്യാസനയം വിലയിരുത്തുന്നു. ലിപികളില്ലാത്ത പല ഭാഷകളും അത് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആളുകളുടെ മരണത്തോടെ നശിച്ചു പോയിട്ടുണ്ടെന്നും ഗുണമേന്മയുള്ള നിഘണ്ടുകൾ, പഠന സാമഗ്രികൾ എന്നിവ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യ ഇന്നും വളരെ പിന്നിലാണ് എന്നും നിപുണരായ ഭാഷാ അധ്യാപകരുടെ ഗുരുതരമായ ദൗർലഭ്യം ഇന്ത്യയുടെ വെല്ലുവിളിയാണ് എന്നും പോളിസി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

അതുകൊണ്ട് താഴെ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരിഹാരമായി വിദ്യാഭ്യാസ നയം നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടത്തിലും സംഗീതത്തിനും കലക്കും കൈത്തൊഴിലിനും വലിയ പ്രധാന്യം നൽകണം.
2. ഭാഷാ ബഹുസ്വരത പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിന് ത്രിഭാഷാ പദ്ധതി നേരത്തെ നടപ്പിൽ വരുത്തണം.
3. അദ്ധ്യാപനത്തിൽ കഴിയുന്നത്ര പ്രാദേശികമായ ഭാഷ പ്രയോഗിക്കണം
4. ഭാഷാ പഠനം അനുഭവാധിഷ്ഠിതമാകണം.
5. ഇന്ത്യൻ പാരമ്പര്യ വിജ്ഞാനം കൃത്യതയോടെ ഉൾചേർക്കണം.
6. പാഠ്യപദ്ധതിയിൽ വലിയ അയവ് വരുത്തണം
7. കഴിവുറ്റ അധ്യാപക സംഘത്തെ സൃഷ്ടിക്കണം
8. രാജ്യത്തുടനീളം ശക്തമായ ഇന്ത്യൻ ഭാഷാ വകുപ്പുകൾ രൂപപ്പെടുത്തണം.
9. കൂടുതൽ ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ സ്ഥാപനങ്ങളും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ കോഴ്സുകളും ബോധനമാധ്യമം ആയി മാതൃഭാഷയോ പ്രാദേശിക ഭാഷയോ ഉപയോഗിക്കണം.
10. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ ലഭ്യതയും മൊത്ത പ്രവേശന അനുപാതവും വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ഭാരതീയ ഭാഷകളുടെ ശക്തിയും ഉപയോഗവും അഭിനിവേശവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസ പ്രോഗ്രാമുകൾ ദ്വിഭാഷാരീതി ഉപയോഗിക്കണം.
11. സ്വകാര്യ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഭാരതീയ ഭാഷകൾ ബോധനമാധ്യമം ആക്കുന്നതിന് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം.
12. നാലുവർഷ ബിഎഡ്, ദ്വി വർഷ ബിരുദ പദ്ധതികൾ ദ്വി ഭാഷാ സമീപനത്തിൽ ലഭ്യമാക്കണം.
13. പരിഭാഷ, വ്യാഖ്യാനം എന്നീ മേഖലകളിൽ ഗുണമേന്മയുള്ള കോഴ്സുകളും ബിരുദങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തണം.
14. പരിഭാഷ, വ്യാഖ്യാനം എന്നീ മേഖലകളിൽ ദേശീയ സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കും.
15. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും ഉൾപ്പെടുത്തി സംസ്കൃതഭാഷയെ മുഖ്യധാരയിൽ എത്തിക്കും.
16. സംസ്കൃതം ത്രിഭാഷാ പദ്ധതിയിലെ ഒരു ഭാഷയാക്കി അവതരിപ്പിക്കും.
17. രാജ്യത്തുടനീളം സംസ്കൃതം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഭാരതീയ ഭാഷാ സ്ഥാപനങ്ങളെയും വകുപ്പുകളെയും ശക്തിപ്പെടുത്തും.
18. ഭാഷകൾക്ക് മാത്രമായി ഒരു സ്ഥാപനം സൃഷ്ടിക്കും.
19. സർവ്വകലാശാല ക്യാമ്പസുകളിൽ പാലി, പേർഷ്യൻ, പ്രാകൃത് ഭാഷകൾക്ക് ദേശീയ സ്ഥാപനങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തും.
20. ഭരണഘടന ഷെഡ്യൂളിലെ ഭാഷകൾക്ക് അക്കാദമികൾ സ്ഥാപിക്കും.
21. ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ഭാഷകളും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കലയും സംസ്കാരവും ഇന്റർനെറ്റ് അധിഷ്ഠിത മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ഡോക്യുമെന്റുകൾ ആക്കി മാറ്റും.
22. ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് അഞ്ചാം ക്ലാസ് വരെയോ അല്ലെങ്കിൽ എട്ടാം ക്ലാസ് വരെയോ ബോധനമാധ്യമം മാതൃഭാഷയോ പ്രാദേശിക ഭാഷയോ ആക്കണം.

23. ദ്വിഭാഷ സമീപനം സ്വീകരിക്കാൻ അധ്യാപകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണം പ്രത്യേകിച്ച് ബോധനമാധ്യമത്തിൽ നിന്ന് ഭാഷാവ്യത്യസ്തരായ കുട്ടികൾക്ക് പഠന സാമഗ്രികൾ ദ്വിഭാഷയിൽ നൽകണം.

24. രാജ്യത്തിന് ആവശ്യമായ അത്രയും പ്രാദേശികഭാഷാ അധ്യാപകരെ വാർത്തെടുക്കാൻ കേന്ദ്ര- സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ കൂടുതൽ പരിശ്രമിക്കണം.

25. ഭാഷാ ബഹുത്വരതയും ദേശീയ ഐക്യവും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിന് ഭരണ ഘടന ചട്ടങ്ങളും പ്രാദേശിക ഘടകങ്ങളും പരിഗണിച്ച് ത്രിഭാഷ പദ്ധതി തുടർന്നും നടപ്പിലാക്കും.

26. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിനും മേൽ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷയും അടിച്ചേൽപ്പിക്കാതെ ത്രിഭാഷാ പദ്ധതിയിൽ വലിയ അയവ് കൊണ്ടുവരും.

27. ത്രിഭാഷാ പദ്ധതിയിലെ ഭാഷകൾ തീരുമാനിക്കുന്നത് സംസ്ഥാനത്തിന്റെയും പ്രദേശത്തിന്റെയും കുട്ടികളുടെയും അഭിപ്രായത്തിന് അനുസരിച്ചായിരിക്കും.

28. സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ എല്ലാ ഘട്ടങ്ങളിലും ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസ ഘട്ടത്തിലും ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട സമ്പന്നമായ ഭാഷ എന്ന നിലക്ക് ത്രിഭാഷ പദ്ധതിയിൽ ഉൾപ്പെടെ സംസ്കൃതം ഐച്ഛിക വിഷയമായി ഉൾപ്പെടുത്തും.

29. രാജ്യത്തെ പൊതു സ്വകാര്യ വിദ്യാലയങ്ങളിലെ എല്ലാ കുട്ടികളും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് രണ്ടു വർഷം പൗരാണിക ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളും ബന്ധപ്പെട്ട സാഹിത്യവും പഠിക്കണം.

30. ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളോടും ഇംഗ്ലീഷിനോടും ഒപ്പം വിദേശ ഭാഷകളായ കൊറിയൻ ജപ്പാനീസ്, തായ്, ഫ്രഞ്ച്, ജർമൻ, സ്പാനിഷ്, പോർച്ചുഗീസ്, റഷ്യൻ ഭാഷകൾ സെക്കൻഡറി തലത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കും.

31. അനുഭവാധിഷ്ഠിത പഠനബോധന പദ്ധതിയിലൂടെ ആയിരിക്കും ഭാഷ ബോധനം.

32. രാജ്യത്തുടനീളം ഇന്ത്യൻ ആംഗ്യഭാഷ ക്രമപ്പെടുത്തുകയും ദേശീയ സംസ്ഥാന പാഠ്യപദ്ധതി സാമഗ്രികൾ വികസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.